

UZASADNIENIE

W dniu 5 czerwca 2020 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wpłynęło zawiadomienie Przewodniczącego (...), w którym wskazano, że do tegoż Sądu wpłynęło kolejne pismo radcy prawnego D. S., które może stanowić podstawę do wszczęcia przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego. Po wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych, przedstawiono kserokopię pisma radcy prawnego D. S. z dnia 25 maja 2020 r.

Wnioskiem z dnia 1 lutego 2022 r., sygn. akt RD 111/20 Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., wniósł o ukaranie radcy prawnego D. S. obwinionego o to, że w dniu 28 maja 2020r. w W., działając umyślnie, naruszył zasady etyki radcy prawnego poprzez wykonywanie czynności zawodowych z pominięciem zasad dbałości o godność zawodu, zachowania taktu, umiaru i powściągliwości w stosunku do sądu orzekającego, przekraczając tym samym granice wolności pisma określone rzeczową potrzebą w ten sposób, że działając jako pełnomocnik uczestnika postępowania A. W. w postępowaniu cywilnym toczącym się przed Sądem Rejonowym (...) sygn. akt (...) skierował do sądu pismo, w którym zawarł następujące sformułowania:

„Nie mam wątpliwości, że sąd zupełnie stracił z oczu prawa ojca i syna do kontaktów. Sędzia kosztami pacyfikuje (próbuję) Ojca ...”

„Sędzia łyknął stanowisko p.o. kierownika Opiniodawczego Zespołu (...) w Sądzie Okręgowym (...) (...) z dnia 31 sierpnia br. jak gęś kaszę i je-dyną jego reakcją było dokonanie adnotacji – zapoznałem się a/a i datą 06.09.16. Była to zupełnie bezkrytyczna reakcja podejścia do tak sformułowanego pisma odmownego.”

„Mam wrażenie, że sądowi zależy na finansowym wykończeniu ojca, bo przyznaje wynagrodzenie kuratorom”

„Wniosek opłaciłem więc sędzie Alleluja i do przodu”,

czym w ocenie Zastępcy Rzecznika dopuścił się obrazy sądu i mógł zdyskredytować się w opinii publicznej, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 i art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2020. poz. 75) w zw. z art. 11 ust.1, art. 12 ust. 3, art. 38 ust. 1 i 2 i art. 48 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że analiza treści przedłożonych przez Sąd Rejonowy (...) dokumentów wskazuje, iż obwiniony używał w swoich pismach sformułowań nieliczących z godnością zawodu radcy prawnego i obrażających sąd orzekający, czym naruszył zasady etyki, nie zachowując umiaru, taktu i powściągliwości w wypowiedzi. Rzecznik podniósł także, że niezależnie od sytuacji zaistniałych w toku postępowania sądowego i podejmowanych przez sąd decyzji radca prawny, nawet jeśli się z nimi nie zgadza, zobowiązany do bezwzględnego przestrzegania zasad etyki.

Rozprawa dyscyplinarna w niniejszej sprawie odbyła się w dniu 16 marca 2022 r. i w tym samym dniu wydano orzeczenie w sprawie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony radca prawny D. S. był pełnomocnikiem procesowym A. W. w licznych sprawach sądowych dotyczących kontaktów z jego małoletnim synem J. W..

Dowód:

1)

pismo z dnia 28 maja 2020 r. do Prezesa Sądu Rejonowego (...), k. 5-10

2)

wyjaśnienia obwinionego

W związku z toczącymi się postępowaniami skierował on do Sądu pismo datowane na 25 maja 2020 r., doręczone w dniu 28 maja 2020 r., o dość nietypowej i budzącej wątpliwości treści, odnosząc się wprost do niewłaściwego w jego ocenie sposobu procedowania sądu, podejmowanych rozstrzygnięć, nierównego traktowania jego klienta i przyznawania wynagrodzenia kuratorom. W piśmie tym przytoczył on treść swojego wcześniejszego zażalenia na postanowienie w przedmiocie wynagrodzenia kuratora.

Dowód: pismo z dnia 28 maja 2020 r. do Prezesa Sądu Rejonowego (...), k. 5-10

Pismem z dnia 8 lutego 2021 r., doręczonym tut. Okręgowej Izbie Radców Prawnych w dniu 11 lutego 2021 r. obwiniony radca prawny złożył obszerne wyjaśnienia, ustosunkowując się do treści przedstawionych mu zarzutów.

Dowód: pismo z dnia 8 lutego 2020 r. k. 42-102

W treści pisma, radca prawny wskazał, że dla pełnego zrozumienia jego sytuacji procesowej i sformułowań użytych w piśmie z dnia 28 maja 2020 r. konieczne jest pełne zapoznanie się z aktami postępowań, toczących się przed Sądem Rejonowym (...) o sygnaturach: I. N. (...), I. N. (...) i I. N. (...), w których to reprezentował on i reprezentuje swojego klienta A. W.. Sprawy te dotyczą różnorodnych rozstrzygnięć w przedmiocie opieki nad małoletnim synem J. W.. Radca prawny wskazał, że określenia użyte przez niego w pismach stanowiły reakcję na zachowanie sędziego R., sędziego K., kuratorów oraz policjantów zaangażowanych w sprawę. W ocenie radcy prawnego osoby te podchodziły do sprawy w sposób stronnicty, mający na celu pogńębienie ojca dziecka i uniemożliwienie mu kontaktu z synem. Pomimo trzech lat braku kontaktu taty z dzieckiem i utrudniania tych kontaktów przez matkę dziecka, sądy orzekające w sprawie przyznają kuratorom wynagrodzenie za nieodbyte kontakty. Radca prawny wskazał także, że bezpodstawny jest zarzut zdyskredytowania go w opinii publicznej, albowiem jego pisma nigdy nie dotarły i nie były kierowane do opinii publicznej. Wyjaśnił także, że w jego ocenie nie ma nic niestosownego w użyciu w piśmie określenia „Alleluja i do przodu”, albowiem jest to pojęcie w istocie swojej religijne, a nie dyskredytujące lub obraźliwe. Podobna argumentacja znalazła się w kolejnym piśmie obwinionego z dnia 30 marca 2021 r.

Dowód:

1)

pismo z dnia 30 marca 2021 r., k. 105-110

W trakcie rozprawy z dnia 16 marca 2022 r., obwiniony podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w w/w pismach, składając obszerne wyjaśnienia. Obwiniony wyjaśnił, że nie zaprzecza jakoby użył określeń przytoczonych (...) wniosku o ukaranie, natomiast nie pamięta okoliczności użycia ich w tym konkretnym piśmie z dnia 28 maja 2020 r., albowiem w dalszym ciągu dotyczą one tego samego stanu faktycznego, związanego z procedowaniem Sądu Rejonowego (...), w sprawie dotyczącej małoletniego J. W.. Obwiniony wyjaśniał także, że sformułowania, których użył były już przedmiotem jednego postępowania przed tut. Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym, które to zostało już zakończone. Obwiniony wyjaśnił także, że brak jest podstawy prawnej do wymierzenia mu kary za jego działania, albowiem art. 11 ust. 2 ustawy o radcach prawnych nie wspomina nic o możliwości znieważenia sądu – odnosi się wyłącznie do strony, pełnomocnika, obrońcy, kuratora, świadka biegłego lub tłumacza.

Dowód: Protokół rozprawy z dnia 16 marca 2022 r.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego po udzieleniu jej głosu na rozprawie w dniu 16 marca 2022 r. podtrzymała wniosek o ukaranie, wnosząc o wymierzenie obwinionemu kary upomnienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Orzeczeniem tut. Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 5 sierpnia 2021 r., sygn. akt OSD 5/21, w sprawie obwinionego D. S., Sąd rozstrzygnął w sprawie popełnienia przez niego czynów polegających na użyciu w pismach procesowych skierowanych do Sądu Rejonowego (...), jako pełnomocnik A. W., sformułowań tożsamyh do przytoczonych (...) wniosku o ukaranie, który został złożony w niniejszej sprawie. Określenia te zostały użyte w ramach reprezentacji tego samego klienta w sprawie dotyczącej jego kontaktów z małoletnim synem. Działania obwinionego zostały zakwalifikowane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego jako umyślne naruszenie zasad etyki radcy prawnego poprzez wykonywanie czynności zawodowych z pominięciem zasad dbałości o godność zawodu, zachowania taktu, umiaru i powściągliwości w stosunku do sądu orzekającego, przekroczenie granic wolności pisma określone rzeczą potrzebną, tj. czyn stanowiący obrazę sądu i zdyskredytowanie się w opinii publicznej. Orzeczenie wydane przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w tej sprawie jest prawomocne.

Po analizie zebranego materiału dowodowego (...) uznał, że w niniejszej sprawie zachodziły podstawy do umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, wobec ziszczenia się przesłanki powagi rzeczy osądzonej co do czynów objętych wnioskiem o ukaranie. Do powyższego wniosku doszedł Sąd uwzględniając fakt, iż działanie obwinionego cechowało się identycznością przedmiotu czynu i wspólnymi znamionami w opisie czynu zarzucanego i przypisanego (pokrywały się one w pełni). Tożsame było również miejsce i czas działania, albowiem sformułowania użyte przez obwinionego dotyczyły dokładnie tego samego zdarzenia, tj. zaskarżenia przez niego postanowienia sądu w przedmiocie przyznania wynagrodzenia kuratorowi. Jak wskazuje orzecznictwo, o jedności czynu świadczy jedność impulsu woli, jedność zamiaru (lub planu) sprawcy czynu (por. Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 7 lipca 2020 r., sygn. akt IV KK 413/19). W przypadku obwinionego, jedność tych elementów jawi się jako okoliczność oczywista.

Powołane wyżej orzeczenie w sprawie o sygn. akt OSD 5/21 dotyczyło tych samych zachowań, o których ponownie rozstrzygał obecnie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny i które zostały objęte wnioskiem o ukaranie z dnia 1 lutego 2022 r. Oba postępowania dotyczyły bowiem dokładnie tych samych okoliczności, a mianowicie użycia przez obwinionego konkretnych sformułowań w pismach procesowych składanych w ramach prowadzonego przez niego postępowania przed Sądem Rejonowym (...) o sygn. akt (...). Bez znaczenia pozostaje tu okoliczność, iż określenia te zawarte zostały w dwóch różnych pismach, albowiem dotyczyły one dokładnie tego samego stanu faktycznego. Co więcej pismo z dnia 28 maja 2020 r., kierowane do Prezesa Sądu Rejonowego (...) jest na dobrą sprawę kopią wcześniejszego pisma, w którym sformułowanie te zostały użyte, tj. zażalenia skierowanego do tegoż Sądu. Pismo to wysłane zostało co więcej w czasie toczącego się już postępowania dotyczącego tych samych czynów obwinionego, tj. polegających na użyciu spornych określeń w treści zażalenia. Nie może być zatem wątpliwości, że przedmiotem oceny Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego orzekającego w sprawie o sygn. akt 5/21, a następnie 9/22 było jedno i to samo zachowanie obwinionego, czego dowodzi dokładna analiza formułowanych przez niego pism, ale przede wszystkim całości akt i dowodów zgromadzonych w tych sprawach. T.. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozstrzygnął już o odpowiedzialności dyscyplinarnej obwinionego za te zachowania. Wobec zatem stwierdzenia, że działanie będące przedmiotem postępowania przed tut. Sądem, stanowi element tego samego, osądzonego już czynu, w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego sprawa niniejsza nie może być przedmiotem ponownego orzekania, albowiem została już prawomocnie osądzona.

W związku z umorzeniem postępowania, o kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2020. poz. 75) oraz na podstawie uchwały nr 86/ (...) Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, obciążając kosztami w całości Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Zgodnie z art. 70⁴ w zw. z art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych niniejsze orzeczenie nie jest prawomocne i służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców

Prawnych w W., w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem za pośrednictwem
tutejszego Sądu.